

dance mellem Lovforslagets Bestemmelser. Man har ved at foreslaa Ændringer i visse Paragraffer, hvori henvises til andre Paragraffer søgt at tydeliggøre dem saaledes, at enhver Misforstaaelse kan undgaaes. Der er ikke nogen som helst Grund for mig til at opholde mig videre herved, da der har været Enighed om disse Smaaændringer i Udvalget, og Justitsministeren har tiltraadt dem, hvilket sidste Moment maa spille nogen Rolle, idet man ved anden Behandling erfarede, at Justitsministeren havde visse Indvendinger at gøre, til Trods for at vi havde haft Ministerkonference.

Jeg skal anbefale det ærede Ting at vedtage Ændringsforslagene, saaledes at Lovforslaget nu kan blive oversendt til det andet høje Ting og forhaabentlig derved gennemgaa en Behandling, som i alt væsentligt vil svare til de her i Tinget fremsatte Ønsker.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal blot bemærke, at jeg kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag og anbefale deres Vedtagelse.

Kofoed: Jeg ønsker at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Wulff) ved Sagens anden Behandling her i Tinget, hvor jeg var forhindret i at være til Stede. Det ærede Medlem fremstillede Forholdet, som om vi i Fjor var lige paa Nippet til at opnaa Enighed om dette Lovforslag, men at Arbejdet derefter var blevet forstyrret, og at Flertallet indenfor Udvalget i Aar ikke havde haft den samme Villighed som Aaret før til at afslutte Forlig med det ærede Medlem, og at vi endog indenfor Udvalget var gaaet fra enkelte af de Indrømmelser, vi den Gang havde gjort overfor det ærede Medlem. Denne Fremstilling er efter min Mening ikke helt korrekt, og da den muligvis kan have nogen Betydning for det andet høje Tings Bedømmelse af de enkelte Bestemmelser, som vi er blevet enige om hernede, vil jeg, inden Lovforslaget forlader Folketinget, gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet efter min Mening er.

I det i Fjor nedsatte Udvalg, som jeg havde den Ære at være Formand for, gjorde vi et meget energisk Arbejde for at opnaa fuld Enighed om Lovforslaget, men dette lykkedes, som ærede Medlemmer vil vide, kun delvis. Som det ses af Beretningen, var der Enighed om selve

Naturfredningsbestemmelserne, og der er i Beretningen nævnt de 6 Punkter, paa hvilke vi ønskede Ændringer indført. Af disse 6 Punkter er der stadig Enighed til Stede om de 5; jeg skal ikke trætte Tinget med at nævne disse, men blot gøre opmærksom paa, at det sjette Punkt, nemlig Overfredningsnævnets Forsvinden, er vi ikke ved denne Lejlighed enige om. Der har ikke i Aar indenfor Venstre været noget stærkt Ønske, i hvert Fald ikke noget uovervindeligt Ønske, om at komme bort fra Overfredningsnævnet, hvorfor vi, som har ønsket at beholde det, fordi vi fandt, at det var en naturlig Institution og en Institution, som kunde tjene til at skabe Ensartethed over hele Fredningsarbejdet, selvfølgelig med Glæde er gaaet med til, at denne Fredningsinstitution blev bibeholdt, og da vi alligevel ikke kunde opnaa Enighed med det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds, er det ganske naturligt, at vi ikke har opretholdt Bestemmelsen om, at Overfredningsnævnet skulde forsvinde og erstattes paa anden Maade. Men i det, som er Hovedpunktet i denne Sag, nemlig Færdselsretten, er Stillingen ganske den samme, som den var i Fjor. Det er ikke lykkedes os, hverken i Fjor eller i Aar, at opnaa Enighed med det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds, og det vil ogsaa Beretningen fra Udvalget i Fjor, som ærede Medlemmer kender, udvise. I den er det udtrykkelig udtalt, at paa dette Punkt var det ikke lykkedes at naa hinanden, og der er altsaa Forholdet i Aar og i Fjor ganske ens. Men for at opnaa Enighed om Færdselsretten var det, vi i Fjor bl. a. gjorde det Par Indrømmelser overfor det ærede Medlem, som det ærede Medlem ved sin Tale her ved anden Behandling har nævnt, og disse Indrømmelser har det ærede Medlem omtalt paa en saadan Maade, som om vi havde forandret vor Stilling fra i Fjor til i Aar. Disse Indrømmelser bestod i, at vi i Stedet for Udtrykket „væsentlig Betydning for Almenheden“ i § 1 havde indskudt en Bemærkning om „national Værdi“, og at i § 5 Ordene om, at en Udsigt kan „aabnes“, var ændrede til, at en Udsigt kan „genaabnes“. Det var to Indrømmelser, som blev gjort under Forudsætning af, at fuldstændig Enighed i øvrigt kunde opnaas, og det blev udtrykkeligt, den Gang Underudvalget affagde Beretning overfor Udvalget, slaaet fast, at disse Indrømmelser kun var gjorte under denne Forudsætning, og disse Indrømmelser blev derfor heller ikke gentaget i den Beretning, Ud-